

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 mai 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 3:2-8**: „*Acolo era un om olog din naștere, care era dus și pus în toate zilele la poarta Templului numită «Frumoasă», ca să ceară de milă de la cei ce intrau în Templu. Omul acesta, când a văzut pe Petru și pe Ioan că voiau să intre în Templu, le-a cerut milostenie. Petru, ca și Ioan, s-a uitat țintă la el și a zis: «Uită-te la noi!» Și el se uita la ei cu luare aminte și aștepta să capete ceva de la ei. Atunci Petru i-a zis: «Argint și aur n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!» L-a apucat de mâna dreaptă și l-a ridicat în sus. Îndată i s-au întărit tălpile și gleznel; dintr-o săritură a fost în picioare și a început să umble. A intrat cu ei în Templu, umblând, sărind și laudând pe Dumnezeu”.*

Noi am cântat cântarea la forma trecutului. Nu că El ne va curăța cândva, ci Sângele Lui m-a curățat. Răscumpărarea isprăvită de pe crucea Golgotei este lucrarea de răscumpărare isprăvită a Dumnezeului nostru. În decursul timpului de har, Domnul îi cheamă pe ai Săi. În fiecare epocă a Bisericii El cheamă afară, și toți aceia care aud glasul Lui și-I dăruiesc credință sunt pregătiți pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru. Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți și să fie cu noi toți! Doar Numelui Său Îi dăm toată cinstea. Cu adevărat putem spune că suntem adunați din toate popoarele, limbile și națiunile.

Poate doar ca o observație a ceea ce am atins ieri. Ați citit voi cu toții această mărturie a ultimei călătorii? La intrare avem aceste pliante cu mărturia din această călătorie. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima. Dacă mă gândesc la călătoriile din februarie, martie și aprilie putem vedea cât rod a fost adus pentru veșnicie; este puternic. În februarie am fost în Etiopia. Noi toți știm unde este Etiopia. Împărăteasa din Seba a călătorit până la Ierusalim ca să asculte

înțelepciunea care i-a fost dată lui Solomon. Noi călătorim pe întregul pământ ca să purtăm acest Cuvânt divin. Apoi ne-am dus mai departe în Rwanda, Kenya, Uganda până la Dar es Salaam. Peste tot Dumnezeu, a dăruit har, din bogăția harului Său, peste rugăciunile și așteptările noastre. Apoi dacă ne gândim la călătoriile din februarie-martie, cu adevărat Dumnezeu a dăruit har. Toate popoarele, toate limbile aud ultimul mesaj, ultima chemare și se pregătesc pentru făgăduita revenire a Domnului nostru Isus Hristos. Suntem mulțumitori că suntem adunați internațional, suntem mulțumitori că se traduce în diferite limbi, suntem mulțumitori că întreaga lume poate urmări, asculta și vedea ceea ce face Dumnezeu acum.

Putem spune și aceasta spre cinstea Numelui Său, că El ne-a dăruit acest loc. Pe aria acestei zone industriale doar industria avea drept de construcție. Nouă ne-a fost dată o autorizație specială ca să putem zidi această clădire aici; apoi am avut niște privilegii deosebite să zidim și celelalte două clădiri. Dumnezeu a călăuzit așa și-I suntem mulțumitori. N-a spus Domnul nostru: „Du-te pe parcela vecină, dedică-Mi-o Mie. Zidește pe acest loc pentru că vor veni oameni din multe țări care vor avea nevoie de cazare!”? Scumpi frați și surori, noi suntem în directa voie a lui Dumnezeu. Prin har, de-a lungul anilor Domnul a dăruit de fiecare dată călăuziri. Noi putem vedea că tot Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește.

Încă o observație. În acest loc nu se discută despre nicio temă biblică. Aici este vestit numai Cuvântul. O spun public. Au venit doi frați să discute. Nu! Aceasta nu merge în acest loc! Aici este vestit Cuvântul curat al lui Dumnezeu și fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu este crezut așa cum ne-a fost lăsat. În acest loc noi credem într-un Singur Dumnezeu adevărat, veșnic. Noi credem că Dumnezeu S-a descoperit în Fiul Său pentru ca noi să fim reșezați în starea de la început ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Dumnezeu a fost și rămâne un Singur Dumnezeu, dar El S-a descoperit în multitudinea calităților Sale. Răscumpărătorul nostru a trebuit să devină totul: a trebuit să fie Mielul lui Dumnezeu care a purtat păcatele lumii; El a trebuit să fie Marele Preot care a adus jertfa; a trebuit să fie Mijlocitorul noului legământ; El a trebuit să fie Apărătorul, Avocatul. Dumnezeule! Lăsați fiecare

Cuvânt așa cum este scris! Apoi ajungem la unitatea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu. Mai întâi trebuie să avem respect față de Dumnezeu și Cuvântul Său. Dacă Însuși Domnul nostru a spus în Ioan 17:3: „*să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Hristos pe care L-ai trimis Tu*”, atunci lăsați-o așa cum este scris! Și mergeți cu aceasta la 1 Ioan 5:20: „*...El este Dumnezeul adevărat și viața veșnică*”. Dumnezeu S-a descoperit din pricina noastră. De aceea Răscumpărătorul nostru a putut spune: „*Mă duc la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru*” (Ioan 20:17). Este vorba despre planul de mântuire al lui Dumnezeu. Dar nu să ne certăm despre diferite lucruri și teme. Nu! Noi Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru plinătatea Cuvântului Său. Totul ne-a fost lăsat și descoperit prin har.

Fratele Borg a citit Cuvântul care ne-a mers la inimă. În timpul nostru, înaintea revenirii lui Isus Hristos, încheierea va fi așa cum am citit în Fapte 3:6: „*Atunci Petru i-a zis: «...»*”, el a exprimat-o și s-a întâmplat pe loc. Dumnezeu i-a descoperit fratelui Branham că va veni timpul când se manifesta slujba Cuvântului vorbit, când doar vom exprima lucrul pentru care L-am rugat pe Dumnezeu și se va întâmpla pe loc. Aici noi vedem că Petru a exprimat-o și s-a întâmplat pe loc. Este scris în Fapte 3:6: „*Atunci Petru i-a zis: «Argint și aur, n-am; dar ce am, îți dau: în Numele lui Isus Hristos din Nazaret, scoală-te și umblă!»*”. Așadar să exprimi ceea ce ai crezut, lucrul pentru care L-ai rugat pe Dumnezeu și a fost cu adevărat nevoie.

Dacă mă gândesc câte necazuri s-au adunat și sunt astăzi în mijlocul nostru: în familii, cu copiii, în căsnicie, în biserici locale, peste tot sunt necazuri. Haideți să-L rugăm pe Domnul și să-L credem din inimă, să-I spunem totul Domnului; dar să credem că El este cu noi așa cum a făgăduit. Și: „*Dacă vei trece prin ape, Eu voi fi cu tine; și râurile nu te vor îneca; dacă vei merge prin foc, nu te va arde, și flacăra nu te va aprinde*”(Is. 43:2). Cu adevărat să-L credem în fiecare situație în care ne aflăm, ca să avem în viața noastră un sens pe care să-l împlinim. Niciodată, nimic să nu ne îndepărteze de Domnul, ci să ne apropie de El și să-L credem pe El în fiecare situație în care suntem. Vă rog frumos, să fim cu același gând, din toată inima, uniți să credem

fiecare făgăduință pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Cuvântul Său. Fratelui Branham i-a fost descoperit că încheierea cu Biserica va fi așa cum a fost începutul, va avea loc o lucrare puternică a Duhului Sfânt. Începutul Bisericii a avut loc printr-o lucrare puternică a Duhului Sfânt și tot printr-o lucrare puternică a Duhului Sfânt El va desăvârși Biserica Lui. Noi vom fi răpiți în slavă biruitori. Aceste adunări sunt ore de pregătire pentru ca să-L putem întâmpina pe Domnul și să fim pregătiți pentru ca El să-Și poată împlini ultimele făgăduințe. Apoi totul se va revărsa în răpire.

Noi toți cunoaștem dezvoltările amestecate și citatele care sunt predicate peste tot. Noi nu predicăm citate. O spun public în acest loc: tot ceea ce a aparținut de slujba fratelui Branham trebuie s-o lăsăm acolo unde aparține. Noi trebuie să respectăm aceasta! Dumnezeu nu mi-a spus nimic despre „o slujbă în cort”, nu mi-a spus nimic despre „o tragere a treia”, nu mi-a spus nimic despre lucrurile pe care El i le-a descoperit și arătat fratelui Branham. Să lăsăm toate aceste lucruri acolo de unde aparțin. Trebuie s-o spunem: slujba lui s-a încheiat, el a făcut ceea ce Dumnezeu l-a trimis să facă. Apoi noi vedem că în ultimii 50 de ani mesajul lui Dumnezeu a ajuns până la marginile pământului. Ce pot spune eu despre tragerea a treia? Ce pot spune eu despre cele șapte tunete? Absolut nimic. Pentru că Biblia nu spune nimic despre aceasta. Fie ca toți de pe întregul pământ să respecte că ceea ce a aparținut de slujba fratelui Branham; tot ceea ce el a spus trebuie lăsat acolo de unde aparține. Și tot ceea ce trebuie făcut acum se întâmplă: mesajul, nu mesagerul, ci mesajul premerge înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos. Noi respectăm ceea ce i-a spus Domnul, din norul supranatural: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis înaintea primei veniri a lui Hristos așa vei fi trimis tu cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos”. Așa a fost spus, așa se întâmplă, așa este.

S-o spunem clar și deslușit: cine nu deschide Biblia și dorește să predice citatele fratelui Branham apoi dă drumul fanteziei lui el să știe că nu poate sta cu aceasta înaintea noastră; nu, nu cu noi! În acest loc există numai o autoritate divină și aceasta este Cuvântul lui Dumnezeu,

Biblia. Noi toți am înțeles slujba fratelui Branham, restituirea tuturor lucrurilor așa cum au fost în Biserică la început.

Noi am atins aceasta ieri seară. Scumpi frați și surori, noi toți avem nevoie de o trăire supranaturală cu Dumnezeu pentru ca plăcerea lui Dumnezeu să se poată odihni asupra noastră, ca să intrăm în odihna lui Dumnezeu. Poporului lui Dumnezeu îi este pregătită o odihnă, pentru ca noi să găsim pacea cu Dumnezeu. Cine a găsit această pace cu Dumnezeu va alerga după ea, o va urmări și niciodată nu va produce neliniște sau dispută. Pentru că am intrat în această odihnă avem dreptul să ne odihnim în Dumnezeu de toate lucrările proprii. Minunat! Dumnezeu ne vorbește într-un mod foarte simplu.

Ceea ce mă mișcă și doresc să citesc din Sfânta Scriptură este din Mat. 13 unde Domnul a vorbit în pilde; El a spus șapte pilde în acest singur capitol și apoi a pus întrebarea: „*Ați înțeles voi toate aceste lucruri?*” (vers. 51). El a mai spus: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui*” (vers. 19). Este foarte important ca Dumnezeu să ne deschidă înțelegerea noastră pentru ceea ce El dorește să ne spună noi să înțelegem în același fel și să fim aduși înapoi în cadență. Așa cum i-a fost arătat fratelui Branham, că Mireasa a ieșit din cadență, apoi fiecare s-a întors înapoi în cadență.

Pentru că fratele Branham a văzut Mireasa care era formată din femeie îmbrăcate în costume naționale ale diferitelor țări; o femeie era îmbrăcată ca și cum ar fi din Elveția, o alta ca din Suedia sau o alta ca din Germania, mie mi-a fost pusă o întrebare, dacă „va fi în cer vreă deosebire?”. Nu, în cer nu va fi nicio deosebire! Ci doar pe pământ, doar pe pământ. Doar pe acest pământ noi ne-am născut în diferite țări. Acolo sus nimeni nu va fi îmbrăcat în vreun costum național sau popular. Ci toți vor fi îmbrăcați într-o haină albă strălucitoare – așa cum am văzut gloata răscumpărată în răpire. Nu doar îmbrăcați în alb, ci din fiecare haină emana o strălucire. Nu un alb palid, ci un alb strălucitor. Dar fratele Branham a văzut că Mireasa a fost chemată și este compusă din aleși din diferite țări. Aceasta este făgăduința pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Avraam: „*în tine vor fi binecuvântate toate neamurile pământului*”.

Dar aici în Mat. 13:51 ne este pusă întrebarea: „Am înțeles noi ceea ce Domnul ne-a spus?”. Am primit-o prin credință și ne-a fost descoperit? Citim în Mat. 13. Noi toți știm că fiecare pildă este ca o taină și punctul esențial din pildă trebuie să ne fie descoperit. Acesta este harul pe care ni l-a dăruit Dumnezeu. Citim în Mat. 13:11: „*Isus le-a răspuns: «Pentru că vouă v-a fost dat să cunoașteți tainele Împărăției cerurilor, iar lor nu le-a fost dat»*”.

Domnul știa cine crede și cine nu crede și trebuie spus: Aceluia care nu-L crede pe Dumnezeu, Dumnezeu nici măcar nu-i poate vorbi. Cu adevărat este necesară credința. Iar credința vine în urma auzirii Cuvântului vestit și astfel Dumnezeu ne vorbește tuturor prin Cuvântul Său. Iar noi toți, din diferite limbi, prin har, înțelegem exact ceea ce El dorește să ne spună și în acest timp.

În Mat. 13:19 este scris: „*Când un om aude Cuvântul privitor la Împărăție, și nu-l înțelege, vine cel rău și răpește ce a fost semănat în inima lui*”. Dumnezeule bun! Nici ție și nici mie n-are voie să ni se întâmple așa ceva: ca Dușmanul să ne fure sămânța divină, Cuvântul descoperit! Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască har, pentru ca Cuvântul descoperit să ne devină o descoperire în mod personal. Noi să pășim pe tărâmul descoperirii, și atunci niciun frate nu mai trebuie să-l învețe pe celălalt. Atunci toți vor fi învățați de Dumnezeu.

Așa o și citim în următoarele versete, în mod deosebit în Mat. 13:34-35: „*Isus a spus noroadelor toate aceste lucruri în pilde; și nu le vorbea deloc fără pildă*”. Acuma vine: „*ca să se îplinească ce fusese vestit prin prorocul care zice: «Voi vorbi în pilde, voi spune lucruri ascunse de la facerea lumii.»*” (vers. 35). Dați-vă seama, închipuiți-vă: ceea ce a fost ascuns de la facerea lumii a fost spus în pilde atât de simple. Dumnezeu Se descoperă în simplitate. Nimic nu este complicat la ceea ce Dumnezeu ne are de spus prin Cuvântul Său.

Apoi vers. 37-38: „*El le-a răspuns: «Cel ce seamănă sămânța bună este Fiul omului. Țarina este lumea; sămânța bună sunt fiii Împărăției...»*”. Nu doar Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța, ci și fiii și fiicele lui Dumnezeu sunt sămânța care a ieșit la exprimare. Cuvântul este sămânța. Noi credem Cuvântul și sămânța Cuvântului

răsare în noi. Așa cum ieri am atins și accentuat, prin Cuvânt și Duh, noi suntem născuți din nou la o nădejde vie.

Noi am primit înfierea, așa cum Pavel a exprimat-o foarte, foarte clar în Galateni 4. În Gal. 4 apostolul scrie despre punerea noastră în înfiere. Citim în Gal. 4:3-6: „*Tot așa și noi, când eram nevârstnici, eram sub robia învățăturilor începătoare ale lumii. Dar, când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să căpătăm înfierea. Și, pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său care strigă: «Ava», adică: «Tată!»*”.

Aici este scris cuvântul „trimis”, și noi știm că toți bărbații lui Dumnezeu a fost *trimiși*. Nu a fost un Fiu în cer pe care Dumnezeu L-ar fi trimis. În întregul Vechi Testament Fiul a fost anunțat: „*fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu*” (Is. 7:14). Fiul n-a fost născut în cer. Fiul a fost născut pe pământ, în Betleem. Și începând cu vârsta de 30 de ani El a împlinit trimiterea Lui. În Vechiul Testament, de la vârsta de 30 de ani bărbații lui Dumnezeu erau dedicați ca preoți și își începeau slujba lor preoțească. Așa este scris în Luca, când Domnul Și-a început slujba Lui El avea vârsta de 30 de ani. Totul s-a împlinit după rânduiala biblică. Trimiterea divină a fost îndeplinită și noi, prin harul Său, suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Scumpi frați și surori, aici mai este ceva minunat pe care toți ar trebui să ne-o luăm la inimă. Citim din Gal. 4:7: „*Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și, dacă ești fiu, ești și moștenitor, prin Dumnezeu*”. Noi suntem moștenitori. Este o realitate divină. Tot ceea ce Dumnezeu ne-a pregătit, prin Domnul nostru Isus Hristos se va întâmpla. Vă rog frumos să nu vă poticniți de niciun Cuvânt al lui Dumnezeu și nici de 1 Cor. 15 unde este descrisă umanitatea Domnului nostru. Din pricina oamenilor El a trebuit să vină la noi ca om. El a trebuit să devină om și tot ceea ce ar fi trebuit să ne lovească pe noi El a luat-o asupra Lui, în trupul Său de carne. Cât de des s-o mai repetăm? Pentru că păcatul originar a fost săvârșit în trup de carne și sânge, Răscumpărătorul nostru a trebuit să vină într-un trup de carne și sânge pentru ca aici, în trupul Său, prin trupul Său, vărsându-Și Sângele Său, ne-a răscumpărat, ne-a iertat și ne-a putut reazeza în înfiere.

Vă rog frumos să nu vă poticniți de aceste cuvinte din 1 Cor. 15:47: „*Omul dintâi este din pământ, pământesc; Omul al doilea este din cer* (Domnul din cer – în limba germana și engleza)”. Așa este. El a fost Domnul, El a devenit Rob. Noi n-o putem explica și nici nu trebuie s-o explicăm. Dar dacă în Is. 42:1 este scris: „*Iată Robul Meu*”. Însuși Domnul S-a făcut Rob din cauza noastră. Permiteți-mi să v-o citesc, apoi din Mat. 12. Dar în Is. 42 citim foarte clar cine este Domnul nostru. Is. 42:1: „*Iată Robul Meu, pe care-L sprijin, Alesul Meu, în care Își găsește plăcere sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El; El va vesti neamurilor judecata*”. Am putea citi până la vers. 4 și am putea vedea că Domnul nostru a luat chip de Rob, a venit la noi și ne-a dăruit răscumpărarea, prin harul Său. N-am citit-o noi în Mat. 12, nu ne-a fost luminat? Citim din Mat. 12:17, dar poate ar trebui să începem de la 14.

Mat. 12:14-18: „*Fariseii au ieșit afară și s-au sfătuit cum să omoare pe Isus. Dar Isus, ca Unul care știa lucrul acesta, a plecat de acolo. După El au mers multe noroade. El a tămăduit pe toți bolnavii și le-a poruncit cu tot dinadinsul să nu-L facă cunoscut; ca să se împlinescă ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: «Iată Robul Meu, pe care L-am ales, Preaiubitul Meu, în care sufletul Meu își găsește plăcerea. Voi pune Duhul Meu peste El, și va vesti Neamurilor judecata»*”. Putem citi mai departe. O Evangheliie minunată! Vers. 20-21: „*Nu va frânge o trestie ruptă* („Nu va rupe o țevă îndoită” – lb. germ.), *și nici nu va stinge un fitil care fumegă până va face să biruie – nu înfrângere, ci biruință -judecata. Și Neamurile vor nădăjdui în Numele Lui*”. Minunat!

Nicio cale nu trece pe lângă Isus Hristos, Domnul nostru. Fiecare cale care trece pe lângă El duce în nenorocire. Cu adevărat Dumnezeu S-a descoperit în El, și El a putut spune: „*Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl*”. Noi putem vedea că noul început a fost făcut cu Fiul, iar apoi cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. Aceasta este deja amintit în Mat. 3:17, când Răscumpărătorul nostru a fost botezat, Duhul Sfânt s-a coborât peste El și din cer a răsunat un glas care zicea: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea*”. Scumpi frați și surori, cu adevărat este necesar ca Duhul Sfânt să

vină asupra noastră. Este nevoie ca Duhul să vină asupra noastră ca să dea mărturie că noi am fost acceptați și primiți.

Dacă citim cu exactitate ceea ce s-a întâmplat pentru noi, atunci permiteți-mi să mă refer pe scurt la Ioel și apoi imediat să deschid la Fapte 2 de unde citim vers. 16-17: „*Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU...»*”. Așadar este un *AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor proroci, tinerii voștri vor avea vedenii, și bătrânii voștri vor visa visuri!*”. Așa este scris în Ioel 2:28-29 „*În ultimele zile, zilele acelea...*”. Scumpi frați și surori, acestea sunt ultimele două zile. La Dumnezeu o zi este ca o mie de ani. De la Adam la Avraam au trecut două mii de ani; de la Avraam la Hristos a trecut o altă perioadă de două mii de ani; acum avem din nou două mii de ani împliniți. O zi la Domnul este ca o mie de ani, așadar noi încă trăim în ultimele zile și aceste lucruri făgăduite trebuie să se îplinească. Nu trece niciun drum pe lângă aceasta. Așa cum a fost la început, așa trebuie să fie și așa va fi și la sfârșit. Noi și vedem supranaturalul, că prin turnarea Duhului Sfânt sunt descoperite: darurile Duhului, vedenii, prorocii, vorbiri în limbi, totul este descoperit prin turnarea Duhului Sfânt și totul este încadrat biblic. În ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu nu va mai avea loc nicio abatere, nicio neregulă. Duhul lui Dumnezeu va coborî direct asupra noastră, va fi cu noi și în noi, și totul va avea loc după voia lui Dumnezeu, în ordinea divină.

Dar scumpi frați și surori, cu adevărat este necesar să înțelegem: Duhul lui Dumnezeu s-a coborât asupra Răscumpărătorului și apoi glasul a răsunat: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi gădesc toată plăcerea Mea*”. Plăcerea lui Dumnezeu trebuie să se odihnească asupra noastră dacă dorim să avem parte de răpire. Scumpi frați și surori, noi vom ajunge în starea ca să nu mai ținem și să ascultăm predici lungi, ci ne vom aduna împreună ca să trăim lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu, prin har.

Vă rog să mai ascultați încă o dată foarte bine. Dumnezeu a spus prin prorocul Său: „*În ultimele zile voi turna din Duhul Meu peste orice făptură*”, dar mai întâi a trebuit ca turnarea Duhului să aibă loc

peste Răscumpărător pentru ca Cuvântul vorbit, făgăduința dată prin Ioan, să se poată împlini: „*eu vă botez cu apă, spre pocăință, dar Cel ce vine după mine este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintea. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc*” (Mat. 3:11). Botezul cu Duhul Sfânt, ca și răscumpărarea, vin de la Domnul nostru Isus Hristos. Totul este inclus în El. Întregul plan de mântuire este în Isus Hristos. Iar noi suntem binecuvântați în El cu fiecare binecuvântare duhovnicească.

Vă rog să fiți atenți! În Fapte 2:33 este scris: „*Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți*”. Mai întâi totul este în Răscumpărător. După aceea, prin Răscumpărător și în legătură cu Răscumpărătorul, pentru cei răscumparați. El este Acela care botează cu Duh Sfânt și cu foc. El care a plătit prețul, El care a isprăvit răscumpărarea noastră, El care ne-a dăruit iertarea, El care ne-a împăcat cu Dumnezeu, El este Acela care ne botează cu Duh Sfânt și cu foc. Nu ca oamenii să spună: „O, Dumnezeule, botează-mă cu Duh Sfânt și cu foc!”. Nu, nu, nu, nu! Nicio cale pe lângă Isus Hristos! Totul prin El, cu El, pentru El, apoi pentru noi și prin noi. Suntem cu adevărat mulțumitori că Dumnezeu ne-a arătat și luminat planul Său de mântuire atât de clar și ne-a arătat ceea ce s-a întâmplat și ceea ce se va întâmpla mai departe, prin har.

Să cuprindem despre ce este vorba acum. Înapoi la început! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Înapoi la Isus Hristos – descoperirea lui Dumnezeu în trup. În El ne-a fost dăruit totul. În El a fost începutul, în El va fi încheierea și desăvârșirea noastră. De aceea noi nu propovăduim doar un mesaj, ci Îl propovăduim pe Isus Hristos ca Domnul nostru. S-o mai spunem o dată și de fiecare dată o repetăm: noi credem într-un Singur Dumnezeu. Acest Singur Dumnezeu ni S-a descoperit în Isus Hristos, Domnul nostru; în El este conținut întregul plan de răscumpărare. De aceea Pavel a scris efesenilor: „*În El avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor*”(Ef. 1:7). În El avem intrare la tronul de har al lui Dumnezeu. În El ne-a fost deschisă calea la toate tainele lui Dumnezeu, pentru că El este taina lui Dumnezeu descoperită. În felul acesta suntem mulțumitori că nu doar

folosim niște citate, ci propovăduim Cuvântul, avem privilegiul să ne adâncim în Cuvânt și vedem că iubitul nostru Domn Își cheamă afară Mireasa Sa, Și-o pregătește pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

De ce este scris: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”? Scumpi frați și surori, noi și aceasta am spus-o de fiecare dată. Toți ceilalți vor merge mai departe pe căile lor proprii. Nu vor accepta nicio învățătură biblică și nu vor primi nicio corectare. Dar toți aceia care sunt parte din Mireasa Mielului au fost atenți la ultimul mesaj: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice*”.

Cine aude mesajul chemării afară, al separării, al pregătirii pentru ziua glorioasă a lui Isus Hristos, Domnul nostru? Așa cum am amintit ieri seară: ce le ajută pentecostalilor și tuturor acelor care au serbat marea sărbătoare din Los Angeles, de pe strada Azusa? Ei au serbat aducerea aminte a revărsării Duhului Sfânt care a devenit renumită pe întregul pământ. Ce s-a întâmplat în Kassel în 1909? În anul 1953 am întâlnit în Kassel doi frați care au fost prezenți la prima turnare a Duhului Sfânt în Kassel, Germania. Dar întreaga lume a aflat de ceea ce s-a întâmplat în Los Angeles în anul 1906, iar acum ei serbează acest eveniment de atunci aducându-și aminte de începutul mișcării pentecostale. Noi nu mergem înapoi la acest început de pe Azusa, ci noi mergem înapoi la începutul de la Cincizecime, noi mergem înapoi la începutul de acum două mii de ani. Putem spune și aceasta: Dumnezeu ne-a dăruit har.

Permiteți-mi să fac această comparație în dragoste. Cine dintre toți pentecostalii trinitari a citit vreodată Fapte 2 și l-a predicat așa cum a predicat Petru sub ungera Duhului Sfânt? Cine? Ei toți au învățatura trinitară preluată, au botezul trinitar pe care l-au preluat. Ei toți aleargă mai departe în acest aluat vechi. Dar acum Dumnezeu Își călăuzește Biserica înapoi la începutul începutului. Nu la 1906, nici la 1909, ci înapoi la început! „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, ca o confirmare că am primit iertarea păcatelor*”. Iertarea prin Sânge, împăcarea cu Dumnezeu prin Sânge,

totul prin Sânge. Dar prin botez, noi confirmăm că am acceptat și am primit iertarea și împăcarea. Apoi Dumnezeu ne dă Duhul Său ca mărturie că ne-a acceptat și ne-a primit. Ce har!

Și în această ultimă adunare din Benin unde au fost adunați între două, trei mii de oameni, eu am pus întrebarea: Cine dintre voi crede mesajul? Fratele Taty este astăzi aici; el este traducătorul meu din engleză în franceză, așa cum fratele Jean Lambert este traducătorul meu din germană în franceză. Acolo toți au răspuns cu un puternic „Amin”. Apoi când am pus întrebarea: Câți dintre voi sunt botezați în Numele Domnului Isus Hristos? Toate mâinile s-au ridicat. Este cu adevărat minunat să vezi cum este adunată o recoltă bogată.

Permiteți-mi să exprim și această observație. Pentru că îmi produce o mare durere doresc s-o dau mai departe. Fratele Branham a vorbit de câteva ori despre combină și despre grâul care va fi recoltat. Când au tradus, într-un citat, frații americani au pus o virgulă în loc de un punct, punând astfel combina și câmpul cu grâu în aceeași legătură cu Anticristul. În original, în predica „Vremea secerișului” din 12 decembrie 1964, fratele Branham a spus: „**Aud venirea combinei. Consiliul Mondial – ea îl va separa**”. Dar ei au schimbat înțelesul celor spuse, punând o virgulă între cele două propoziții: „Aud venirea combinei, Consiliul Mondial; ea îl va separa”. De aceea, din anul 1979 „prorocița” le-a spus: „bărbatul de pe combină este Anticristul”. Voi nici nu vă puteți da seama câtă durere am în legătură cu aceasta, aceasta n-o pot spune niciunui om.

Dar Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Atât de sigur cum noi am semănat adevărata sămânță a Cuvântului tot atât de sigur noi vom recolta adevărata sămânță pură a Cuvântului. Cu adevărat Dumnezeu Se îngrijește ca să nu poată răsări nicio neînțelegere. Și de fiecare dată putem întreba același lucru: „Ați înțeles voi totul corect? Afirmările fratelui Branham au fost înțelese corect? Au fost încadrate corect?” Cu adevărat putem fi mulțumitori și încă o dată mulțumitori că Dumnezeu ne-a dăruit atâta har că avem parte de ceea ce El face acum. Slavă Domnului!

Așa cum am dat mărturie, că noi nu povestim aici niște basme sau legende, ci este descoperit rodul și vedem că Cuvântul lui

Dumnezeu își găsește împlinirea. Domnul Își va aduna grâul Său în grânarul Său și va arde orice neghină. De fiecare dată am propovăduit: Cuvântul original este sâmbânța. Toate răstălmăcirile și tâlcuirile sunt neghină. Dumnezeu a pus vrăjmășie între cele două semințe. Însuși Dumnezeu a spus: „*Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sâmbânța ta și sâmbânța ei*”(Gen. 3:15). O vrăjmășie n-o poți înlătura. Dar niciodată un Abel n-a devenit un Cain, și niciodată un Cain n-a devenit un Abel. Niciodată un Moise n-a devenit un Balaam, și niciodată dintr-un Balaam nu s-a făcut un Moise sau vreun altul dintre ceilalți proroci. De la început Dumnezeu a hotărât și El Își împlinește planul Său de mântuire până la sfârșit. Și toți aceia care acum au primit har înaintea lui Dumnezeu vor asculta ceea ce are de spus Bisericii Duhul.

Ne mai uităm scurt înapoi la perioada de timp a celor cincizeci de ani care au trecut, cum Dumnezeu a deschis toate ușile și a dăruit har pentru ca oamenii de pe întregul pământ să audă Evanghelia. Acum auzim la știri despre unele localități, Alep, Siria, etc. De ce a trebuit eu să predic în Alep, în Cairo, în Damasc, în Beirut din Liban sau în Amman din Iordania? De ce a trebuit să predic în Moscova, de ce în Peking, de ce pe întregul pământ? Pentru că ultimul mesaj trebuie să ajungă pe întregul pământ. Și, prin har, noi putem spune că mesajul a ajuns pentru ca făgăduința să se poată împlini, că Dumnezeu cheamă afară din toate popoarele, limbile și națiunile.

O spun sincer. Scumpi frați și surori, zi și noapte am făcut tot ceea ce Domnul mi-a poruncit să fac. Dar așa cum eu nu-i voi mulțumi lui Pavel, nu-i voi mulțumi nici fratelui Branham, ci Îi voi mulțumi lui Dumnezeu. Tot așa nici mie, nimeni nu trebuie să-mi mulțumească. Dacă Dumnezeu n-ar fi dat chemarea și trimiterea noi nici n-am fi astăzi aici și nici mesajul n-ar fi ajuns în toate popoarele. Dar prin însărcinarea lui Dumnezeu am împlinit-o. Dați-I slavă și mulțumiți-I lui Dumnezeu, Lui care a privit și cercetat cu îndurare pe poporul Său, și împreună noi vom vedea slava.

Îl văd aici în față pe fratele Nobel Gill. Cine o poate înțelege? Cândva în anul 1972 l-am întâlnit în Pakistan, la granița dintre Afganistan și Pakistan. Cine m-a dus acolo? A fost fratele Nobel Gill;

el m-a condus acolo. Dumnezeu a deschis toate căile. Minunat! Dacă mă uit în urmă pot doar să-I dau cinste, laudă și mulțumire lui Dumnezeu. Domnul nostru S-a îngrijit de tot, ca Cuvântul Său să fie tradus în alte limbi și prin transmisie directă să poată ajunge pe întregul pământ. Dacă mă gândesc, am ținut peste 8.000 de predici în peste 650 de orașe din peste 150 de țări. Spre cinstea lui Dumnezeu, toate le-am inclus în propovăduire. Pe pământ aceasta nu s-a întâmplat niciodată înainte. Au existat misionari care mergeau regulat în India sau în Africa. Dar cu adevărat acest Cuvânt, mesajul lui Dumnezeu să fie predicat tuturor popoarelor – aceasta se întâmplă în timpul nostru. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu că El a călăuzit în acest fel.

La cei 82 de ani ai mei – eu v-am mai spus-o în acest loc, sau poate am amintit-o doar în Zürich, dar fratele Taty o știe – în ultima adunare în Benin eu am fost ud leoarcă, ciorapii mei pluteau, a trebuit să-mi storc costumul fiindcă îmi era plin de apa din transpirație și apoi am mers direct la aeroport. Am avut la dispoziție doar scurt timp să-mi usuc costumul cu uscătorul de păr, iar apoi ne-am grăbit la aeroport. Dar mulțumiri să-I fie aduse lui Dumnezeu, Cuvântul a fost propovăduit. Întreaga țară ne-a ascultat, presa a fost prezentă, toți au fost prezenți. Ambele predici, chiar și întâlnirea de o oră cu frații, unde au fost întrebări și răspunsuri, totul a fost ascultat de întreaga națiune. Beninul nu va mai fi același. Fratele Taty mi-a spus și noi credem că Cuvântul a fost propovăduit. Și noi avem dreptul să spunem că toți aceia care au auzit Cuvântul și l-au primit prin credință nu vor mai fi aceeași oameni; ei au luat decizia lor pentru Domnul. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că avem o parte atât de mare de ultima propovăduire.

Am dreptul să vă întreb sincer și deschis: câți dintre voi sunteți conștienți de responsabilitatea propovăduirii ultimului mesaj tuturor popoarelor și limbilor, înaintea revenirii lui Isus Hristos? Știți voi că aceasta este cea mai mare însărcinare pe care Dumnezeu a dat-o vreodată pe pământ? Toți aceia, care acum iau decizia corectă și-l primesc pe mesager și mesajul care le este descoperit de Dumnezeu, pot spune: „Noi am înțeles totul corect. Prin Duhul Tău ne-a fost descoperit și așteptăm ultima lucrare supranaturală a lui Dumnezeu”; noi toți Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Ieri am amintit-o, dacă avem frați și surori care astăzi doresc să se lase botezați să știe că noi dorim să botezăm frați și surori care au avut trăirea lor mântuitoare cu Dumnezeu în mod personal, care L-au acceptat și primit pe Isus Hristos ca Mântuitor personal, care au primit și poartă siguranța iertării și împăcării lor cu Dumnezeu, care au și poartă siguranța credinței că au fost primiți de Dumnezeu. Cine prin credința în Isus Hristos și-a dedicat viața sa lui Dumnezeu acela are dreptul să se lase botezat.

S-o mai spunem o dată în cuprins. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria de mântuire a omenirii. Pământește văzut, vedem cum totul se prăbușește, toate lucrurile merg în jos și vedem cum profeția biblică a prezis-o dinainte. Vedem decursul lucrurilor făgăduite privitor la Israel, vedem cu totul se întâmplă în fața ochilor noștri. Și de fiecare dată putem striga ceea ce Domnul nostru a spus atunci: „Dacă vedeți aceste lucruri întâmplându-se, ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea trupurilor voastre se apropie”. Noi vedem ce se întâmplă între Vatican și Israel, vedem totul, vedem că totul este foarte, foarte aproape de sfârșit. Rămâneți treji în domeniul pământesc și în cel duhovnicesc. Să ne planificăm un viitor, dar să trăim în așa fel, dacă Domnul ar veni în orice moment noi să fim pregătiți să plecăm cu El în slavă.

Dorim să amintim și aceasta din cauza acelora din diferite țări care nu înțeleg predicile fratelui Branham. Și ceea ce a spus fratele Branham în predica „Răpirea”, că trei lucruri trebuie să se întâmple înaintea revenirii lui Isus Hristos. Eu o spun cu o mare dragoste față de Dumnezeu, dragoste față de fratele Branham și dragoste față de Cuvântul lui Dumnezeu. Totul se întâmplă așa cum ne este dat în Cuvântul lui Dumnezeu. Mesajul este strigătul de trezire pentru cei vii. Dar în 1 Tes. 4 nu este vorba de strigătul adresat celor vii, ci acolo este vorba despre strigătul adresat celor adormiți în Hristos. Dar fratele Branham a făcut o comparație între mesajul care acum premerge cea de-a doua venire a lui Hristos și directa revenire a Domnului nostru Isus Hristos.

O scriu acum în scrisoarea circulară. În anul 1963 a fost descoperit doar ceea ce i-a fost arătat lui Ioan pe insula Patmos. În anul

1963 Mielul n-a părăsit tronul harului. În anul 1963 n-au răsunit cele șapte tunete din Apoc. 10. În anul 1963 Domnul, ca Înger al Legământului, ca proprietar de drept, nu și-a pus picioarele pe mare și pe pământ. În anul 1963 fratelui Branham i-a fost descoperit totul așa cum i-a fost arătat apostolului Ioan pe insula Patmos. Dar Domnul n-a părăsit tronul de har. Fratele Branham a văzut așa cum și Ioan a văzut. Cu adevărat trebuie să avem înțelegerea de sus ca să putem deosebi între descoperire și împlinire. Nu vă puteți da seama cât de des stau în birou și ascult predicile fratelui Branham și apoi citesc sfânta Scriptură. Și cât de mulțumitor sunt pentru harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, ca ceea ce a spus fratele Branham s-o aduci la un numitor comun cu ceea ce spune Biblia. Închipuiți-vă o dată, că Domnul ar fi părăsit tronul harului în anul 1963, atunci unde ați fi fost voi toți? Unde ați fi fost voi în anul 1963? Dacă ar fi fost așa, atunci niciunul dintre voi care sunteți aici sau cineva de pe pământ dintre cei ce ascultă, n-ar fi auzit ceea ce Dumnezeu a pregătit pentru timpul nostru. Dar Dumnezeu a dăruit har.

Eu am citit. Fratele Branham a avut curajul, a spus și a vorbit despre cele cinci slujbe pe care Dumnezeu le-a pus în Biserică. Apoi el a spus clar și deslușit: „Eu nu sunt un învățător”. Da. Am mai ascultat o dată, el cu adevărat a spus: „Eu nu sunt un învățător”. Dumnezeu a așezat slujbele în Biserică. Fratele Branham a fost un proroc, a fost un evanghelist și a adus Cuvântul la milioane de oameni. Odată el a spus: „Eu sunt în legătură cu 12 milioane de oameni de pe întregul pământ”. Cu doisprezece milioane de oameni care au aflat de slujba lui în timpul vieții sale. Noi suntem mulțumitori că după această slujbă profetică a urmat slujba de învățătură pentru ca slujba profetică, prin învățătură, să fie încadrată biblic. Cei care o primiți mulțumitor spuneți un „Amin”. Aceasta este așa. Nu este hotărârea mea. Dumnezeu a hotărât-o așa și Lui Îi dăm toată cinstea. Ați înțeles voi totul corect? Ați înțeles totul corect. Slavă Domnului! Domnului Dumnezeului nostru Îi aducem închinare în vecii vecilor. Aleluia! Amin.

Haideți să-I mulțumim din nou Domnului. Dacă am putea spune sincer: „*Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos Își trăiește viața Lui în mine*”! Dacă, sincer,

putem spune: „*Nu voia mea, ci facă-se voia Ta*”! Am recunoscut noi timpul? Am recunoscut noi mesajul și ceea ce Dumnezeu face acum? Am înțeles noi totul corect? Mai spunem încă o dată. Dacă Domnul nostru ar veni în etape începând din anul 1963, atunci ce ar fi aceasta? Nu, nu, nu! Așa cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și revenirea lui Isus Hristos. Doi vor fi într-un pat, unul va fi luat și celălalt va rămâne în urmă. Doi vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat. Noi nu credem nicio singură răstălmăcire. Noi credem Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu așa cum este scris.

Acum pun întrebarea: avem frați și surori care vor să se lase botezați? Toți din Paris se pot boteza în Paris și toți din București se pot boteza în București. S-a ridicat o mână, două, încă una. Atunci după serviciul divin vom avea botezul.

Așa a fost la început și așa va fi la sfârșit. Doar dragostea desăvârșită va intra acolo; dragostea desăvârșită față de Dumnezeu, dragostea desăvârșită față de Cuvânt, față de Domnul și unii față de alții; dragostea desăvârșită față de Cuvântul descoperit și față de voia lui Dumnezeu desăvârșită. Ceea ce face Dumnezeu este desăvârșit. Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru lucrarea supranaturală din timpul nostru. Aleluia!

Dacă am cântat împreună, fie că am cântat mai încet sau mai tare, noi I-am adus Domnului toată lauda din tot sufletul și ne-am gândit la cuvintele Lui din Ps. 103: „*Binecuvîntează, suflete, pe Domnul, și tot ce este în mine să binecuvînteze Numele Lui cel sfânt! Binecuvîntează, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui! El îți iartă toate fărădelegile tale, El îți vindecă toate bolile tale...*”.

Scumpi frați și surori, noi ținem tare, că în scurt timp vom vedea că acest Cuvânt va fi exprimat și noi ne vom primi vindecarea și totul. Acestea sunt ore de pregătire pentru acel timp în care Dumnezeu Își va confirma Cuvântul pe loc, așa cum am auzit în Cuvântul de introducere și așa cum i-a și fost arătat fratelui Branham. Amin.